

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ένα από τα πιο ζωτικά ζητήματα για την παγκόσμια φεμινιστική κίνηση είναι η θέση των γυναικών ιδιωτικών υπαλλήλων. Οι γυναίκες έχουν κατακλύσει κυριολεκτικά τα ιδιωτικά γραφεία, τις τράπεζες, τις ανώνυμες εταιρίες. Παντού είναι περιζήτητες κυρίως ως δακτυλογράφοι, γιατί δυστυχώς επειδή στον τόπο μας προ πάντων οι περισσότερες γυναίκες αντικρύζουν την επαγγελματική τους δουλειά ως κάτι προσωρινό, δέχονται και τους κατώτερους όρους της εργασίας, την κατώτερη πληρωμή, τις πρόσθετες ώρες, χωρίς πρόσθετη πληρωμή και γενικά ανέχονται την άγρια εκμετάλλευση που τους γίνεται από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Από τη μία μεριά η ανάγκη των εργοδοτών να έχουν φτηνούς υπαλλήλους κι από την άλλη η αντίληψη της προσωρινότητας της δουλειάς της από μέρους της γυναίκας και η ανάγκη να βγάλει όπως-όπως το ψωμί της, την κάνουν να διαφορεύει για την πλήρη επαγγελματική της μόρφωση και έτσι με την ημιμάθειά της κατεβάζει ή ίδια τη στάθμη του επαγγέλματός της και τοποθετείται μονάχη της σε μια κατώτερη βαθμίδα στην αγορά της εργασίας. Γι αυτό ο Σύνδεσμός μας ανάμεσα στα αιτήματά του στις διάφορες Κυβερνήσεις, είχε πάντα την επαγγελματική μόρφωση των γυναικών και για κείνες που έχουν ανάγκη να συμπληρώσουν την άτελή τους μόρφωση, την ίδρυση συμπληρωματικών σχολών βραδυνών. Και επειδή το Κράτος είναι συνήθως άρχονιχτο, ίδρυσε την Έσπερινή Επαγγελματική Σχολή Γυναικών Υπαλλήλων που την ανεγνώρισε έπειτα το Κράτος.

Αυτό δείχνει πόσο μάς ενδιαφέρει η καλύτερευση της επαγγελματικής θέσης των γυναικών υπαλλήλων. Γι αυτό με ξεχωριστή ικανοποίηση είδαμε ότι το ζήτημα του καθορισμού των ωρών της εργασίας των υπαλλήλων θα συζητιόνταν στην έτήσια Συνδιάσκεψη του Δ. Γρ. Έρ. φέτος τον Ιούνιο. Και παρακάλεσαμε ιδιαίτερος τον αντιπρόσωπο των ιδιωτικών υπαλλήλων που θα πήγαινε στη Γενεύη, αφού δε θα υπήρχε γυναίκα στην ελληνική αντιπροσωπεία, που να προσέξει ιδιαίτερα τα συμφέροντα των γυναικών, να αναφέρει τη θέση των γυναικών ιδιωτικών υπαλλήλων στην Ελλάδα στην έκθεσή του. Και ο αντιπρόσωπος μάς έβεβαίωσε ότι θα υποστηρίξει με κάθε τρόπο τα συμφέροντα των γυναικών και το έκαμε.

Η Συνδιάσκεψη της Γενεύης δεν κατέληξε σε οριστικές αποφάσεις ως προς τον καθορισμό των ωρών εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων. Επομένως δεν μπορούμε να πούμε πως μάς ικανοποίησε. Γιατί ένα από τα σπουδαιότερα ζητήματα που είναι ανάγκη να λυθούν για να μπορούν να λειτουργήσουν αποτελεσματικά βραδυνά σχολεία επιμορφωτικά, είναι η ταυτόχρονη λήξη της εργασίας στις ιδιωτικές υπηρεσίες. Φυσικά το πράγμα είναι πολύπλοκο, γιατί κάθε εργασία έχει τις απαιτήσεις της, τις ανάγκες της, δεν μπορούν όλες να μπουν στο ίδιο καλούπι. Έτσι η Συνδιάσκεψη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι ανάγκη να μελετηθεί το ζήτημα λεπτομερέστερα και για αυτό καταρτίστηκε ένα ερωτηματολόγιο στο οποίο θα-

παντήσει κάθε κράτος, κι άπάνω στις απαντήσεις θα στηριχτούν οι τελικές αποφάσεις. Στο ερωτηματολόγιο αυτό δε γίνεται καμιά διάκριση άναμεσαξν στους υπαλλήλους των δύο φύλων.

Ός τόσο η Συνομοσπονδία των ιδιωτικών υπαλλήλων εξακολούθησε τις ενέργειές της για την καλύτερευση των συνθηκών της εργασίας τους και με το σκοπό αυτό ώργάνωσε μια μεγάλη συγκέντρωση στο θέατρο «Κεντρικόν» όπου μίλησαν πολλοί ρήτορες και κατέληξαν σενα ψήφισμα που το έπέδωσαν στην Κυβέρνηση, στη Βουλή και στη Γερουσία.

Το ψήφισμα αυτό διαπιστώνει γενικά την κατάσταση του κλάδου αυτού, την έλλειψη κοινωνικών ασφαλειών, την τρομαχτική ανεργία που αυξάνει καθημερινώς, την αδιάκοπη ελάττωση των μισθών με την αύξηση της ακρίβειας της ζωής την εκμετάλλευση που γίνεται με τις ώρες της εργασίας και διατυπώνει μια σειρά από 13 αιτήματα για να καλύτερέψει αυτή η οικτρή κατάσταση. Το 10ο αίτημά τους είναι:

«Νά εξισωθούν οι μισθοί άνδρών και γυναικών». Ένα τέτοιο αίτημα από μιάν επαγγελματική ώργάνωση μικτή, όπου η μεγάλη πλειοψηφία είναι άντρες, τιμά το άνδρικό φύλο και ιδιαίτερα τον υπαλληλικό κλάδο. Γιατί δείχνουν μαυτή τους την αντίληψη οι ιδιωτικοί υπάλληλοι ότι έχουν ένα άνώτερο άνθρωπισμό, με το αντικρύζουν ως ισότιμη τη γυναίκα συνάδελφό τους, πράγμα που δε συμβαίνει σε μερικούς κλάδους των δημοσίων υπαλλήλων.

Δεύτερον ότι έχουν αντίληψη των επαγγελματιών των συμφερόντων που δεν ξεχωρίζουν από το ένα φύλο στο άλλο. Γιατί αν οι μισθοί των γυναικών ξεπέφτουν, θα παρασύρουν αναπόφευκτα και τους μισθούς των άντρων. Και τρίτον ότι έχουν την αντίληψη ότι για να είναι ισχυρές οι οργανώσεις και να μπορούν να υποστηρίξουν άποτελεσματικά τα συμφέροντα του κλάδου, πρέπει άντρες και γυναίκες να τα αντιμετώπιζουν ως κοινά, να μην υπάρχει ανταγωνισμός φύλων μέσα στις οργανώσεις, άλλως μοιραώς θα διασπών, θα γίνουν ξεχωριστές οργανώσεις των γυναικών για να υπερασπιστούν μόνες τους πια τα συμφέροντά τους κι αυτό δεν μπορεί παρὰ να ζημιώσει τον κοινόν άγώνα.

Γι αυτό ο Σύνδεσμός μας νιώθει ξεχωριστή χαρά βλέποντας τη στάση αυτή των ιδιωτικών υπαλλήλων μπρος στις γυναίκες συναδέλφους των. Εύχεται όμως θερμά να ιδη ναυξηθη ό αριθμός των γυναικών μελών στις οργανώσεις των ιδιωτικών υπαλλήλων, και νακολουθήσουν όλες το παράδειγμα του Συλλόγου Υπαλλήλων Άγωνύμων Έταιριών που έχει τς μεγαλύτερο αριθμό γυναικών μελών και μέλη με ζωή και ενεργητικότητα όπως οι Δίδες Πανταζοπούλου και Μηνιάτη.

Έτσι μονάχα θα μπορούσαν και οι γυναίκες ναντιπροσωπευτούν και στη διοίκηση της Όμοσπονδίας και να έχουν την ικανοποίηση ότι εκτελούν το καθήκον τους προς τους συναδέλφους τους, ότι αγωνίζονται πλάι τους για τα κοινά τους συμφέροντα κι ότι δεν είναι αιωνίως υπό την κηδεμονία των άντρων.